

Αλληλεγγύη στις γυναίκες του Αφγανιστάν

γιατί ο πόλεμος
των γυναικών
συνεχίζεται...

Φ Ε Μ Ι Ν Ι Σ Τ Ι Κ Ο Κ Ε Ν Τ Ρ Ο Α Θ Η Ν Α Σ

Το Φεμινιστικό Κέντρο Αθήνας, χώρος προβληματισμού και δράσης φεμινιστριών διαφορετικών τάσεων, δημιουργήθηκε το Σεπτέμβριο του 1999.

Στο χώρο του λειτουργούν οι ομάδες και οι πρωτοβουλίες:

- ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ
- ΟΜΑΔΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΙΑΣΜΩΝ
- ΦΟΡΟΥΜ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΦΕΜΙΝΙΣΤΡΙΩΝ
- ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ ΑΘΗΝΑΣ
- ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
- ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΟΡΕΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑΣ

ΕΡΕΣΣΟΥ 12, 106 80 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. / FAX: 36 44 419

E-MAIL: FeministCenter@yahoo.com

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΤΟΥΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥΣ ΜΗΝΕΣ

στο επίκεντρο του διεθνούς ενδιαφέροντος. Οι αόρατες γυναίκες με την ολόσωμη καλύπτρα χρησιμοποιήθηκαν κατά κόρον σαν μια εξωτική πινελιά στην εικονογράφηση των πολεμικών ανταποκρίσεων και ταυτόχρονα χρησίμεψαν ως κεντρικός νομιμοποιητικός μύθος της αμερικανικής επίθεσης στη χώρα τους. Είναι προφανές ότι η όψιμη δυτική ενασχόληση με τις γυναίκες του Αφγανιστάν εντάχθηκε, συνειδητά και μη, στην επιχείρηση δαιμονοποίησης των Ταλιμπάν μετά τις 11 Σεπτεμβρίου: χρόνια τώρα, τα δυτικά μέσα ενημέρωσης αρνούσαν να ασχοληθούν σοβαρά με το πρόβλημα, καλύπτοντας τις κυβερνήσεις των χωρών τους, αλλά και τους διεθνείς οργανισμούς και τα Ηνωμένα Έθνη, που θυσίασαν επανειλημμένα τις γυναίκες του Αφγανιστάν στο βωμό των πολιτικών τους ιεραρχήσεων. Χρειάστηκε να προηγηθεί η αναθεώρηση της στάσης των Ηνωμένων Πολιτειών προς το καθεστώς των Ταλιμπάν (καλοκαίρι του '98), η ανακήρυξη του Οσάμα Μπιν Λάντεν σε υπ' αριθμόν ένα εχθρό του δυτικού κόσμου και, κυρίως, το χτύπημα στους δίδυμους πύργους για να ανασυρθούν από τα δημοσιογραφικά συρτάρια οι καταχωνιασμένες καμπάνιες των φεμινιστικών και ανθρωπιστικών οργανώσεων για τα δικαιώματα των γυναικών του Αφγανιστάν που ίσαμε τότε παρέμεναν στα αζήτητα.

Άπειρα ιστορικά παραδείγματα μαρτυρούν ότι οι γυναίκες και οι τύχες τους χρησιμεύουν συχνά ως βασικό επιχείρημα της εκστρατείας δυσφήμισης του «βάρβαρου» αντιπάλου· η φιλογυνική αυτή ρητορεία διαρκεί όσο κρατά ο αναβρασμός και ξεχνιέται την επομένη της αποκατάστασης των διακρατικών σχέσεων. Αλλά στην περίπτωση των γυναικών του Αφγανιστάν το κακό παράγινε· μέσα σε δύο δεκαετίες, οι Αφγανές έχουν μετατραπεί σε αντικείμενο των πιο διαφορετικών προπαγανδιστικών τακτικών: τότε που οι Σοβιετικοί θεωρούσαν την άνωθεν «χειραφετημένη» Αφγανή εμβληματική μορφή του καθεστώτος που επέβαλαν στη χώρα, στο πρόσωπο της ίδιας γυναίκας οι Δυτικοί θρηνούσαν την καταπάτηση των παραδόσεων ενός ολόκληρου λαού και νοσταλγούσαν την επιστροφή της ισλαμικής μπούρκας. Αργότερα, μετά την εκδίωξη των Σοβιετικών, διόλου δεν φάνηκε να ιπσοει τις δυτικές κυβερνήσεις η συστηματική εκστρατεία κατά των γυναικείων δικαιωμάτων από τους εκλεκτούς τους Μουτζαχεντίν, κάποιοι από τους οποίους ξεκίνησαν την πολιτική τους σταδιοδρομία ρίχνοντας βιτριόλι στις συμφοιτήτριές τους που εμφανίζονταν στο πανεπιστήμιο με ακάλυπτο πρόσωπο. Κι όταν οι Ταλιμπάν κατέλαβαν την εξουσία, η Δύση

έκλεισε τα μάτια στην ακραία σεξιστική θηριωδία τους, αγνοώντας τις Αφγανές στα ατέλειωτα παζάρια της με τους νέους αφέντες της Καμπούλ. Η στάση αυτή επρόκειτο να ανατραπεί άρδην μετά την 11η Σεπτεμβρίου: στις νέες συνθήκες, οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους έμελλε αίφνης να «ανακαλύψουν» τις Αφγανές και να αντλήσουν από τις τραγικές συνθήκες της ζωής τους ένα βασικό επιχείρημα για τους πολεμικούς τους σχεδιασμούς. Ακόμη και μετά την ήττα των Ταλιμπάν, οι ίδιες γυναίκες συνεχίζουν να γίνονται αντικείμενο πολιτικής εκμετάλλευσης: οι αστήρικτοι δυτικοί πανηγυρισμοί για την υποτιθέμενη «απελευθέρωσή» τους προδίδουν την αδιαφορία για την πραγματικότητα των γυναικών του Αφγανιστάν, οι οποίες για μια ακόμη φορά χρσιμεύουν ως πρόσχημα για στρατηγικές που δεν τις παίρνουν υπόψη.

Ούτως ή άλλως, ελάχιστες σελίδες και ακόμη λιγότερος τηλεοπτικός χρόνος σπαταλήθηκαν όλον αυτό τον καιρό για κάποιες γυναίκες που, ανατρέποντας τα δυτικά στερεότυπα, πάλεψαν και παλεύουν με κίνδυνο της ζωής τους για τα δικαιώματα των ομοφύλων τους σε ένα Αφγανιστάν απαλλαγμένο τόσο από τα πολλά πρόσωπα του φονταμενταλισμού όσο και από τις αλληπάλληλες ξένες επεμβάσεις. Ανάμεσά τους συναντήσαμε και ξεχωρίσαμε τις γυναίκες της Επαναστατικής Ένωσης των Γυναικών του Αφγανιστάν (RAWA), της μόνης γυναικείας συλλογικότητας στο Αφγανιστάν που, από όσο γνωρίζουμε, τολμά να διεκδικεί μια ταυτότητα φεμινιστική και ταυτόχρονα αντιφονταμενταλιστική. Πρόκειται για μια εξαιρετικά δραστήρια φεμινιστική οργάνωση που αντιστάθηκε με κουράγιο και φαντασία στο καθεστώς των Ταλιμπάν, αντιτάχθηκε στους αμερικανικούς βομβαρδισμούς, κατήγγειλε τους πολέμαρχους της Βόρειας Συμμαχίας ως εξίσου επικίνδυνους με τους προκατόχους τους και σήμερα προειδοποιεί τη διεθνή κοινότητα πως στην ουσία τίποτα δεν άλλαξε ριζικά για τις γυναίκες της πολύπαθης χώρας.

Με τον άμεσο, διαυγή και, κυρίως, ανεξάρτητο πολιτικό/φεμινιστικό της λόγο και με τη θαυμαστή και πολύχρονη δράση της υπέρ των γυναικών του Αφγανιστάν κάτω από τις πιο αντίξοες συνθήκες, η RAWA κίνησε εξ αρχής το ενδιαφέρον μας. Μήνες τώρα παρακολουθούμε τα μέλη της να αντιστέκονται στους πολλούς και ποικίλους δυνάστες του Αφγανιστάν, να παλεύουν για την επιβίωση των ομοφύλων τους σε συνθήκες της πιο στυγνής πατριαρχίας και, μακριά από τα παζάρια που διαμορφώνουν τη νέα πραγματικότητα της χώρας τους, να προσπαθούν να πείσουν πως η κατοχύρωση των δικαιωμάτων των γυναικών προϋποθέτει την ήττα κάθε εκδοχής του φονταμενταλισμού.

Μικρό δείγμα της αλληλεγγύης μας προς τις θαρραλέες γυναίκες της RAWA ας θεωρηθούν το μικρό αυτό φυλλάδιο που σχεδιάστηκε έτσι ώστε να δώσει τη δυνατότητα να ακουστεί η δική τους φωνή και η συναυλία που διοργανώνουμε στις 14 Ιανουαρίου, τα έσοδα της οποίας θα διατεθούν για την ενίσχυση του αγώνα τους. Εκεί θα υποδεχθούμε αντιπροσωπεία της RAWA για να διακηρύξουμε μαζί πως η πάλη κατά του φονταμενταλισμού μάς αφορά όλες, πως η φεμινιστική αλληλεγγύη δεν γνωρίζει σύνορα, πως ο πόλεμος των γυναικών όπου γης δεν σταματάει ποτέ.

Γιατί ο αγώνας των γυναικών της RAWA είναι και δικός μας.

ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2002

Αλληλεγγύη στις γυναίκες του Αφγανιστάν

γιατί ο πόλεμος
των γυναικών
συνεχίζεται...

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

για την οικονομική ενίσχυση της ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΟΥ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ (RAWA)

τραγουδούν
Η ΝΕΝΑ ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΥ
Η ΣΑΒΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΤΟΥ
ΜΕ ΤΗ ΛΑΜΙΑ ΜΠΕΝΤΙΟΥ
Η ΑΛΙΚΗ ΚΑΤΙΛΟΓΛΟΥ
ΚΑΙ Η ΜΑΡΙΖΑ ΚΟΧ

διαβάζει
Η ΚΑΤΙΑ ΓΕΡΟΥ

Δευτέρα
14 Ιανουαρίου 2002
στη Σφεντόνα 9.00 μ.μ.
Α. Αλεξάνδρας 22

θα μιλήσει
εκπρόσωπος
της RAWA

ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑΣ

ΟΠΩΣ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ, Η RAWA ΙΔΡΥΘΗΚΕ ΤΟ 1977 ΣΤΗΝ ΚΑΜΠΟΥΛ ΩΣ

ανεξάρτητη οργάνωση γυναικών με στόχο να αγωνιστεί για τα γυναικεία δικαιώματα και την κοινωνική δικαιοσύνη στο Αφγανιστάν. Ιδρύτρια και ψυχή της υπήρξε η ποιήτρια Μίνα, που εγκατέλειψε τις σπουδές της στο πανεπιστήμιο για να αφιερωθεί στην εκπαίδευση των –κατά κανόνα αναλφάβητων– γυναικών της χώρας. Η RAWA ξεκίνησε με την πρόθεση να «δώσει φωνή στις καταπιεσμένες Αφγανές», οι πολιτικές ωστόσο εξελίξεις οδήγησαν σύντομα στον επαναπροσδιορισμό των προτεραιοτήτων της: το πραξικόπημα του 1978 και η σοβιετική εισβολή υποχρέωσαν τις γυναίκες της RAWA να τροποποιήσουν τα αρχικά τους σχέδια και να αφοσιωθούν στην αντίσταση κατά των Σοβιετικών. Μόνο που ούτε τότε εγκατέλειψαν τον αγώνα τους κατά του φονταμενταλισμού, γεγονός που τις έφερε αντιμέτωπες με τις βασικές συνιστώσες της αφγανικής αντίστασης. Τα χρόνια αυτά, ο αγώνας της RAWA υπήρξε κυριολεκτικά διμέτωπος: από τη μια κατά των σοβιετικών εισβολέων και των εγχώριων υποστηρικτών τους, από την άλλη κατά των τόσο προσφιλών τότε στη Δύση Μουτζαχεντίν. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο παραμένουν ακόμη άγνωστοι οι δολοφόνοι της τριαντάχρονης Μίνα στην Κουέτα του Πακιστάν τον Φεβρουάριο του 1987. Η ίδια η οργάνωση αποδίδει τη δολοφονία στη συνεργασία πρακτόρων της Χαντ, αφγανικής πτέρυγας της Κα-Γκε-Μπε, και μελών κάποιας φονταμενταλιστικής ομάδας, κατά πάσαν πιθανότητα εκείνης του Γκουλμπουντίν Χεκματιάρ.

Από την εποχή εκείνη, η RAWA πέρασε στην παρανομία. Την πάλη κατά των Σοβιετικών ακολούθησε η πάλη κατά των Μουτζαχεντίν, κι αυτήν η πάλη κατά των Ταλιμπάν. Τα τελευταία χρόνια, η έδρα της οργάνωσης βρίσκεται στο Πακιστάν, όπου τα περίπου δύο χιλιάδες μέλη της, παρά το ασταμάτητο κυνηγητό της πακιστανικής αστυνομίας και των οπαδών των Ταλιμπάν, δραστηριοποιούνται στα στρατόπεδα των αφγανών προσφύγων, μαθαίνοντας γράμματα σε γυναίκες και παιδιά και ασχολούμενες με τη φροντίδα των αρρώστων.

Σημαντικότερη υπήρξε ασφαλώς η δράση τους στο εσωτερικό του Αφγανιστάν: εκεί, οι γυναίκες της RAWA συντηρούσαν όλα αυτά τα χρόνια ένα δίκτυο «κρυφών σχολειών» για γυναίκες και κορίτσια, δίδασκαν στις γυναίκες κάποια τέχνη που μπορούσαν να ασκήσουν στο σπίτι για να συντηρηθούν και φρόντιζαν για την ιατρική περίθαλψη άρρωστων γυναικών. Κρύβοντας μικροσκοπικές κάμερες κάτω από την μπούρκα τους κατόρθωσαν ακόμη να κινηματογραφήσουν τις φρικαλεότητες των Ταλιμπάν και να τις γνωστοποιήσουν εκτός των αφγανικών συνόρων. Σε μέλος της RAWA οφείλεται και το φιλμ με την εκτέλεση της γυναίκας στο γήπεδο της Καμπούλ που έκανε προ

Η ιδρύτρια της RAWA, Μίνα

καιρού το γύρο του κόσμου. Στις δραστηριότητες της οργάνωσης ας προστεθεί και το δίγλωσσο περιοδικό της «Μήνυμα των Γυναικών» («Παγιάμι-ι-Ζαν») και, κυρίως, η εξαιρετικά ενημερωμένη ιστοσελίδα της (rawa.org).

Μετά την 11η Σεπτεμβρίου, η RAWA καταδίκασε αμέσως το χτύπημα χωρίς να διστάσει να υπενθυμίσει τις ευθύνες των Ηνωμένων Πολιτειών στην εδραίωση των Ταλιμπάν και την «κατασκευή» του Μπιν Λάντεν. Στη συνέχεια αντιτάχθηκε σθεναρά στον πόλεμο και από την ιστοσελίδα της πρόσφερε συστηματική και τεκμηριωμένη ενημέρωση για τα θύματα και τις καταστροφές των βομβαρδισμών. Αν και μη μοναρχική, υποστήριξε εγκαίρως τη δημιουργία μιας δημοκρατικής, μη ισλαμικής μεταβατικής κυβέρνησης υπό τον Ζαχίρ Σαχ. Ζήτησε τον αποκλεισμό όλων ανεξαιρέτως των φονταμενταλιστών από την κυβέρνηση, επανέλαβε το πάγιο αίτημά της για τον άμεσο αφοπλισμό τους και απαίτησε να συμμετάσχει και η ίδια στην κυβέρνηση ως νόμιμη εκπρόσωπος των γυναικών του Αφγανιστάν. Στη σημερινή συγκυρία, η RAWA καταγγέλλει τις ευθύνες της Δύσης και των Ηνωμένων Εθνών στη συγκρότηση μιας μεταβατικής κυβέρνησης στην οποία έχουν βρει θέση κάμποσοι εγκληματίες της Βόρειας Συμμαχίας. Κατά τη RAWA, με τις τελευταίες εξελίξεις το Αφγανιστάν ξέφυγε από την τυραννία των Ταλιμπάν για να πέσει και πάλι στα χέρια των δολοφόνων Μουτζαχεντίν. Όσο για τις δύο γυναίκες που συμμετέχουν στη νέα κυβέρνηση, η θέση της οργάνωσης είναι εξίσου ρητή: πρόκειται για πολιτικούς που, προδίδοντας το φύλο τους, δεν δίστασαν στο παρελθόν να συνεργήσουν στην πιο ωμή παραβίαση των δικαιωμάτων των γυναικών από τους άνδρες των κομμάτων τους.

ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΥΡΙΟΤΕΡΕΣ
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΑΣ;

*Διδάσκουμε εκατοντάδες
γυναίκες και παιδιά στα
κρυφά σχολεία στο
Αφγανιστάν. Στα παιδιά
διδάσκουμε μαθηματικά,
φυσική, χημεία, περσικά,
κοινωνικές επιστήμες,
παγκόσμια γεωγραφία
και την ιστορία του
Αφγανιστάν.*

*Στις γυναίκες απλώς
μαθαίνουμε δύο πράγματα:
μαθηματικά και περσικά,
γιατί όταν πηγαίνουν να
πωνήσουν δεν μπορούν να
συνεννοηθούν.*

*Επίσης εισάγουμε κρυφά
στη χώρα βιντεοκάμερες για
να αποκαλύπτουμε τα
εγκλήματα των Ταλιμπάν.
Εμείς γυρίσαμε την εκτέλεση
των γυναικών που έκανε
το γύρο του κόσμου.*

*Κι ακόμα έχουμε
καταγράψει απαγχονισμούς,
κατατομήσεις,
κόψιμο χεριών κ.λπ.*

(ΑΠΟ ΣΥΝΕΤΕΥΞΗ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΗΣ RAWA
ΣΤΟ BBC, 18 ΟΚΤ. 2001)

Νοσοκομείο Μαλαλί, Πακιστάν

Σχολεία γυναικών, Αφγανιστάν

Κινητή μονάδα υγείας σε στρατόπεδο προσφύγων, Πακιστάν

Διανομή τροφίμων σε στρατόπεδο προσφύγων, Πακιστάν

Εκδήλωση την ημέρα της γυναίκας, Πεσάβάρ

Δεν θα επιτρέψουμε ποτέ στους φονταμενταλιστές να αποφασίζουν και να διατάσσουν τι πρέπει και τι δεν πρέπει να φορούν οι γυναίκες. Δεν έχουν το δικαίωμα να μας επιβάλλουν την μπούρκα. Σε ό,τι μας αφορά, εμείς δεν πρόκειται να φοράμε την μπούρκα εφόσον μας το επιτρέπουν οι κοινωνικές συνθήκες και η ασφάλειά μας, ακριβώς γιατί θεωρούμε την απόρριψή της μια συμβολική μορφή αντίστασης κατά των φονταμενταλιστών. Το να φορά ή να μη φορά μια γυναίκα την μπούρκα είναι απολύτως προσωπική της υπόθεση και κανένας δεν έχει δικαίωμα να επεμβαίνει στην απόφαση αυτή και να μας υποχρεώνει να τη φοράμε.

Πιστεύουμε ότι το να φοράς την μπούρκα είναι πολιτισμικό και όχι θρησκευτικό ζήτημα. Οι φονταμενταλιστές δίνουν στο θέμα αυτό θρησκευτική χροιά και εξαναγκάζοντας τις γυναίκες να τη φορούν, ξεπούν πάνω τους όλη τη βαναυσότητα του μισογυνισμού τους. Ο απώτερος στόχος τους είναι να κρατούν τις γυναίκες κάτω από την απόλυτη εξουσία τους, μετατρέποντάς τις σε απόλυτη ιδιοκτησία τους.

RAWA

Το όνομά μου είναι Μπίμι Κεσβάρ. Τον πατέρα μου τον λένε Αμπντούλ. Είμαι περίπου 40-43 χρονών. Ο άντρας μου σκοτώθηκε στους πολέμους των Μουτζαχεντίν. Έχω δύο γιους, 15 και 18 χρονών. Δούλευαν στο μικρό κομμάτι γης με αμπέλια που κληρονόμησαν από τον πατέρα τους. Ζούσαμε πουλώντας σταφύλια. Όταν ξέσπασαν οι πόλεμοι ανάμεσα στους Ταλιμπάν και τον Αχμάντ Σαχ Μασούντ, χάσαμε τα πάντα. Χάσαμε το σπίτι μας, την περιουσία μας, τα πράγματά μας και καταφύγαμε στην Καμπούλ και μετά στα βουνά. Το μόνο που είχαμε ήταν τα χέρια και τα πόδια μας.

Τώρα ζούμε σ' ένα μικρό μέρος, και μας βοηθούν άλλοι άνθρωποι. Οι Ταλιμπάν και άλλοι πολέμαρχοι ανάγκασαν τις γυναίκες και τους μεγαλύτερους άντρες να πάνε στο Τζαλαλαμπάντ. Οι νεότεροι τό 'βαλαν στα πόδια και οι πολέμαρχοι σκότωσαν πολλούς απ' αυτούς.

Τότε χάθηκε η αδελφή μου η Φατανέ, και η μητέρα μου δεν μπορούσε να την βρει παρόλο που έμαχγε απεγνωσμένα παντού. Μια μέρα κάποιοι άνθρωποι είπαν στη μητέρα μου ότι είχαν πάρει κάτι κορίτσια στην πόλη Οργκόν. Η μητέρα μου τότε πούλησε όλα τα υπάρχοντά της, το κλίμι της, τη ραπομηχανή της και την αγελάδα της, πολύ φτηνά, κι έτσι μάζεψε λίγα λεφτά για να πάει να βρει την αδελφή μου.

Πήγα στην Οργκόν μαζί με τη μητέρα μου για να ψάξουμε για την αδελφή μου. Την αδελφή μου δεν την βρήκαμε, αλλά συναντήσαμε μια άλλη κοπέλα που την λέγανε Ζίμπα κι ήταν από το Γκουλνταρέ. Μας είπε ότι οι Ταλιμπάν την είχαν πάει στο Οργκόν και την είχαν πουλήσει σ' έναν παντρεμένο και ότι τώρα ήταν σκλάβά του. Μας παρακάλεσε να πούμε στην οικογένειά της ότι ζούσε εκεί.

Εγώ ζω με ό,τι μου δίνουν οι άλλοι. Το χειμώνα δεν είχα παπούτσια να φορέσω. Καμιά φορά καθαρίζω σπίτια. Οι Ταλιμπάν δεν μας αφήνουν να ζητήσουμε βοήθεια. Δεν αφήνουν ούτε κάποια φιλανθρωπικά ιδρύματα να μας βοηθήσουν, για να μη γίνει γνωστό και χαλάσει η φήμη τους. Καμιά οργάνωση δεν βοηθά τους πρόσφυγες. Ούτε και ο Θεός δεν μας βοηθά. Τριγυρνάμε εδώ κι εκεί, καμιά φορά μένουμε σε διάφορα σπίτια.

Τώρα ζούμε μακριά από τις πόλεις. Ζούμε πάρα πολύ άσχημα.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΦΓΑΝΗΣ ΣΕ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ RAWA

Αφού οι γυναίκες δεν μπορούν να εργαστούν, δεν έχουν παρά τρεις διεξόδους: να γίνουν ζητιάνες, να γίνουν πόρνες ή να αυτοκτονήσουν.

Δεν μπορούμε βέβαια να πούμε ότι παλαιότερα οι γυναίκες είχαν πλήρη δικαιώματα στο Αφγανιστάν, ούτε και στο Πακιστάν, αλλά είναι σίγουρο ότι η σημερινή κατάσταση δεν μπορεί να συγκριθεί με κείνη πριν από τριάντα χρόνια. Τότε είχαμε μια χώρα, οι γυναίκες είχαν δικαιώματα, συμμετείχαν στην κυβέρνηση, πάνω από το 70% των δασκάλων ήταν γυναίκες. Είχαμε δικαιώματα και μας θεωρούσαν ανθρώπινα όντα.

Θεωρούμε ότι η RAWA πρέπει να έχει μια θέση στη μελλοντική κυβέρνηση όχι επειδή επιθυμεί την εξουσία αλλά για να εκπροσωπηθεί ο μισός πληθυσμός του Αφγανιστάν. Πιστεύουμε ότι αυτό αποτελεί δικαίωμά μας γιατί αγωνιζόμαστε, με πολλές θυσίες, εδώ και είκοσι τέσσερα χρόνια. Πιστεύουμε ότι οι στόχοι μας –δικαιώματα για τις γυναίκες, δημοκρατία, κοσμικό κράτος– είναι αυτό που θέλει ο λαός μας και οι γυναίκες μας.

Ένα από τα ασυγχώρητα εγκλήματα του φιλοσοβιετικού καθεστώτος είναι η διάδοση της πορνείας και η σωματική, ψυχική και ηθική εξαθλίωση των αφγανών γυναικών. Το έγκλημα αυτό «τελειοποίησαν» οι εγκληματικοί Μουτζαχεντίν και στη συνέχεια οι Ταλιμπάν.

(ΑΠΟ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΗΣ RAWA ΣΤΟ BBC, 18 ΟΚΤ. 2001)

Διαδήλωση της RAWA ενάντια στην εισβολή των σοβιετικών
Rawalpindi, Πακιστάν, 27/12/1987

Διαδήλωση της RAWA ενάντια στα εγκλήματα των φονταμενταλιστών
Πεσαβάρ, Πακιστάν, 28/4/1998

Διαδήλωση της RAWA για τη Διεθνή Ημέρα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
Ισλαμαμπάντ, Πακιστάν, 10/12/1999

[...] **ΚΟΝΤΕΥΟΥΝ ΕΞΙ ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ ΠΟΥ Η ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ ΥΠΟΦΕΡΕΙ ΑΠΟ ΤΗ** λαίλαπα της ισλαμικής φονταμενταλιστικής τυραννίας – από το μεσαιωνικό, αντιδημοκρατικό, μισογύνικο και τραμπούκικο καθεστώς των Ταλιμπάν. Δύσκολα μπορεί να πιστέψει η διεθνής κοινότητα ότι ένα έθνος που γονάτισε τη ρωσική υπερδύναμη θα αφηνόταν τόσο εύκολα να παγιδευτεί στα πλοκάμια της εγκληματικής άγνοιας. Ελάχιστοι γνωρίζουν σε βάθος την τραγωδία που εκτυλίσσεται στο Αφγανιστάν, όπου, εξαιτίας της κυριαρχίας των φονταμενταλιστών –πρώτα οι Μουτζαχεντίν και μετά οι Ταλιμπάν– η πατρίδα μας έχει μετατραπεί σε ερείπια και οι Αφγανές –ο μισός πληθυσμός– έχουν στερηθεί το δικαίωμα στην εργασία και στη μάθηση, ακόμη και το δικαίωμα να βγίνουν από το σπίτι τους. Η φτώχεια και η στέρνηση αναγκάζουν πολλές Αφγανές, ιδιαίτερα στην Καμπούλ, να πουλήσουν τα αγαπημένα παιδιά τους με την ελπίδα ότι έτσι τουλάχιστον θα τους εξασφαλίσουν ένα πιάτο φαΐ. Ανίσχυρες να αντιδράσουν, πολλές Αφγανές, ζώντας συνεχώς με τον τρόμο ότι θα τις ατιμάσουν οι ψυχοπαθείς φονταμενταλιστές βιαστές, οδηγούνται στην αυτοκτονία. Σε μια χώρα με λιγοστές μορφωμένες γυναίκες, οι γυναίκες δεν έχουν το δικαίωμα να απευθυνθούν σε άντρες γιατρούς, ενώ το καθεστώς έχει απαγορεύσει στις –μετρημένες στα δάχτυλα– γυναίκες γιατρούς να δουλεύουν εκτός σπιτιού. Χθεςινοί απόφοιτοι των ιερατικών σχολών του Πακιστάν, με νοσηρές ψυχοσυνθέσεις, οι Ταλιμπάν εκτονώνονται με το να μαστιγώνουν και να εξευτελίζουν δημοσίως γυναίκες επειδή δεν φορούν την μπούρκα, επειδή δεν «περπατάνε με τον πρόποντα ισλαμικό τρόπο», ή επειδή ο αέρας αποκάλυψε τον αστραγάλό τους ή μια τούφα από τα μαλλιά τους! Όσοι δεν μας πιστεύουν μπορούν να έλθουν στην Καμπούλ και να κρίνουν μόνοι τους.

Στο Αφγανιστάν οι γυναίκες εκτελούνται με λιθοβολισμό, επισήμως και «νομίμως», με την κατηγορία της ανηθικότητας. Οι γυναίκες υπήρξαν τα πρώτα θύματα όλων των θρησκευτικών φασιστών στους σκυλοκαβγάδες τους για τις θρησκευτικές, εθνικές, γλωσσικές και τοπικές διαφορές τους.

Στην οικονομική εξαθλίωση, τον τερατώδη πληθωρισμό, το καθεστώς ιεράς εξέτασης, τους απάνθρωπους βασανισμούς, τις εκτελέσεις που πλήττουν το λαό του Αφγανιστάν έρχεται να προστεθεί και το τακτικό δημόσιο μαστίγωμα όσων αντρών τολμούν να μην έχουν γένηια, όπως προβλέπει η σαρία!

Οι Ταλιμπάν είναι άσοι στην υποκρισία. Κόβουν τα χέρια των «κλεφτών» και λιθοβολούν άντρες και γυναίκες με την κατηγορία της μοιχείας και της ανηθικότητας, ενώ κάθε μέρα αποκαλύπτεται πόσο διεφθαρμένοι είναι οι ίδιοι, από τους κορυφαίους αξιωματούχους ίσαμε τον τελευταίο ανώνυμο φανατικό – δεν υπάρχει σχεδόν υπόθεση πορνείας, διάρρηξης, διακίνησης ναρκωτικών στην οποία να μην είναι ανακατεμένοι.

Έχουμε κουραστεί να επαναλαμβάνουμε ότι οι προσπάθειες του ΟΗΕ δεν θα έχουν κανένα αποτέλεσμα, διότι το μόνο που θέλει ο ΟΗΕ, αδιαφορώντας για τις ανάγκες και τις επιθυμίες του αφγανικού λαού, είναι να επιτύχει τη «συμφιλίωση» ανάμεσα στους αρχηγούς των συμμοριών των αιμβόρων φονταμενταλιστών.

8 ΜΑΡΤΙΟΥ 1998

[...] ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ Ο ΥΠΟΛΟΙΠΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΥΠΟΔΕΧΘΕΙ

τον 21ο αιώνα, στο Αφγανιστάν η τηλεόραση, η μουσική, ο κινηματογράφος, το θέατρο, ο αθλητισμός έχουν απαγορευτεί από τους Ταλιμπάν. Την ώρα που το γυναικείο κίνημα σημειώνει σημαντικές κατακτήσεις σε όλο τον κόσμο, οι γυναίκες στη χώρα μας έχουν στερηθεί ακόμη και τα στοιχειωδέστερα δικαιώματά τους. Τις αγοράζουν και τις πουλάν σαν ζώα, τις εξευτελίζουν, τις μαστιγώνουν, τις ξυλοκοπούν, περιορίζουν τις κινήσεις τους, και ο μοναδικός λόγος ύπαρξής τους είναι να ικανοποιούν τις σεξουαλικές ανάγκες των αντρών και να γεννάν παιδιά. Τα «δώρα» που μας έφεραν τα φασιστικά καθεστώτα των Ταλιμπάν και των Μουτζαχεντίν –η πείνα, η έλλειψη βασικών αγαθών, η έλλειψη στέγης, η ανεργία, ο πόλεμος, οι καταστροφές– έχουν οδηγήσει τους Αφγανούς, και ιδιαίτερα τις Αφγανές, στη ζητιανιά, την πορνεία, την αυτοκτονία.

Την ώρα που οι γυναίκες στον υπόλοιπο κόσμο διεκδικούν ίσα δικαιώματα με τους άντρες και απαιτούν την εξάλειψη του πατριαρχικού σοβινισμού στην οικογένεια και την κοινωνία, την κατάργηση του αποτρόπαιου εγκλήματος της κλειτοριδεκτομής, τον έλεγχο των αναπαραγωγικών τους ικανοτήτων κ.ά., οι Αφγανές είναι αναγκασμένες να αγωνίζονται για στοιχειώδη δικαιώματα, όπως το δικαίωμα να επισκέπτονται τα δημόσια λουτρά, να εργάζονται εκτός σπιτιού, να μορφώνονται, ακόμη και να διαλέγουν το φόρεμα που θα φορέσουν.

Ο θόρυβος που δημιουργήθηκε πρόσφατα για τις υποτιθέμενες διαφορές ανάμεσα στους Ταλιμπάν και τους προστάτες τους στην υπόθεση Οσάμα είναι μια κραυγαλέα προσπάθεια να δημιουργηθεί η απατηλή εντύπωση ότι οι Ταλιμπάν είναι «ανεξάρτητοι» από τα ξένα αφεντικά τους. Όλοι όμως γνωρίζουμε ότι η επιβίωση και η συντήρηση αυτών των μεσαιωνικών υποκριτών θα ήταν αδύνατη χωρίς τη γενναϊόδωρη υποστήριξη και καθοδήγησή τους από υπερδυνάμεις και τοπικές δυνάμεις και από τις υπηρεσίες πληροφοριών τους. Ο ίδιος ο Οσάμα, εξάλλου, δεν είναι παρά το βρωμερό προϊόν της πολιτικής υποστήριξης προς τους ισλαμιστές φονταμενταλιστές την οποία έδωσαν αυτές οι δυνάμεις στη διάρκεια του πολέμου του Αφγανιστάν κατά των Ρώσων.

Ζητάμε την έμπρακτη αλληλεγγύη στις γυναίκες του Αφγανιστάν, και εκφράζουμε κι εμείς την αλληλεγγύη μας στον ηρωικό αγώνα των γυναικών στο Ιράν, την Παλαιστίνη, το Κασμίρ, το Κουρδιστάν και σε όλο τον κόσμο ενάντια σε δυνάμεις και κράτη που τις καταδυναστεύουν.

8 ΜΑΡΤΙΟΥ 1999

Διαδήλωση της RAWA δέχεται επίθεση από τους φονταμενταλιστές και την πακιστανική αστυνομία Πεσαβάρ, Πακιστάν, 28/4/1998

Η ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΗ ΧΩΡΙΣ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ!

[...] Ζητάμε την έμπρακτη συμπαράστασή σας στον καταπιεσμένο λαό και ιδίως στις γυναίκες του Αφγανιστάν. Με τη σειρά της, η RAWA εκφράζει την αλληλεγγύη της στις γυναίκες που αγωνίζονται σε όλο τον κόσμο και ελπίζει ότι η αλληλεγγύη των γυναικών δεν θα εκφράζεται μόνο στις 8 του Μάρτη αλλά θα διατηρείται ζωντανή συνεχώς. Έργο μας η ανατροπή κάθε καταπιεστικής και τυραννικής δύναμης ίσαμε την πλήρη χειραφέτηση.

Ζήτω η αλληλεγγύη των γυναικών του κόσμου!

Θάνατος στους τρομοκράτες Ταλιμπάν και Μουτζαχεντίν!

Ζήτω η ελευθερία, η δημοκρατία και τα δικαιώματα των γυναικών!

8 ΜΑΡΤΙΟΥ 2000

ΜΕΤΑ ΤΟ ΧΤΥΠΗΜΑ

[...] Η RAWA μαζί με τον υπόλοιπο κόσμο εκφράζει τον πόνο και την καταδίκη της γι' αυτήν τη βάρβαρη πράξη βίας και τρόμου.

Η RAWA επανειλημμένα έχει ζητήσει να μην υποστηρίζουν οι ΗΠΑ το πιο αιματοβαμμένο, εγκληματικό, αντιδημοκρατικό και μισογύνικο ισλαμικό φονταμενταλιστικό κόμμα. Αλλά δυστυχώς πρέπει να πούμε ότι είναι οι ΗΠΑ εκείνες που υποστήριξαν τον πακιστανό δικτάτορα στρατηγό Ζία-ουλ Χακ για να δημιουργήσει χιλιάδες θρησκευτικά σχολεία που έγιναν το φυτώριο των Ταλιμπάν. Με τον ίδιο τρόπο, όπως είναι γνωστό σε όλους και όλες, και ο Οσάμα Μπιν Λάντεν υπήρξε μαθητής της CIA. Αλλά πιο θλιβερό ακόμα είναι το γεγονός ότι οι πολιτικοί της Αμερικής δεν πήραν κανένα μάθημα από την πολιτική που ακολούθησαν υπέρ των φονταμενταλιστών στη χώρα μας και συνεχίζουν ακόμα να στηρίζουν αυτήν ή την άλλη φονταμενταλιστική ομάδα ή αρχηγό. Η άποψή μας είναι ότι κάθε είδος υποστήριξης προς τους φονταμενταλιστές Ταλιμπάν και Μουτζαχεντίν είναι εναντίον της δημοκρατίας, εναντίον των δικαιωμάτων των γυναικών και εναντίον των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Αν αποδειχθεί ότι οι δράστες των τρομοκρατικών επιθέσεων βρίσκονται έξω από τις ΗΠΑ, θα επιβεβαιωθεί ακόμα μια φορά η συνεχής κραυγή μας ότι οι φονταμενταλιστές τρομοκράτες θα στρεφόντουσαν στο τέλος εναντίον αυτών που τους δημιούργησαν. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ θα έπρεπε να λάβει υπόψη τις βαρύτερες αιτίες αυτού του φοβερού γεγονότος, που δεν ήταν το πρώτο ούτε και θα είναι το τελευταίο. Οι ΗΠΑ πρέπει να πάψουν μια για πάντα να στηρίζουν τους τρομοκράτες Αφγανούς και τους υποστηρικτές τους.

Και ενώ οι πρώτοι που ενοχοποιούνται από τις αμερικανικές δυνάμεις ύστερα από τις εγκληματικές επιθέσεις είναι οι Ταλιμπάν και ο Οσάμα, είναι δυνατόν οι ΗΠΑ να υποβάλλουν το Αφγανιστάν σε μια στρατιωτική επίθεση παρόμοια με κείνη του 1998, σκοτώνοντας χιλιάδες αθώους Αφγανούς για εγκλήματα των Ταλιμπάν και του Οσάμα; Μήπως πιστεύουν οι ΗΠΑ ότι μέσω αυτών των επιθέσεων, με θύματα χιλιάδες απόκληρους, φτωχούς, αθώους Αφγανούς θα είναι σε θέση να φέρουν σε πέρας τον αγώνα κατά της τρομοκρατίας ή μήπως αυτό που θα κάνουν θα είναι να εξαπλώσουν την τρομοκρατία σε μεγαλύτερη κλίμακα;

Κατά την άποψή μας, μεγάλες και χωρίς διάκριση στρατιωτικές επιθέσεις εναντίον μιας χώρας που πάνω από είκοσι χρόνια υποβάλλεται σε συνεχείς καταστροφές δεν θα αποτελούσαν απάντηση. Δεν νομίζουμε ότι μια τέτοια επίθεση θα ήταν η έκφραση της επιθυμίας του αμερικάνικου λαού.

14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2001

ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΩΝ

[...] Χάρη στην προδοσία και πάλι των φονταμενταλιστών δημίων, η Αμερική εξαπέλυσε μια τεράστια επίθεση κατά της χώρας μας. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτή η εισβολή θα προκαλέσει μεγάλη αιματοχυσία. Ίσαμε χτες οι ΗΠΑ υποστήριζαν τους Μουτζαχεντίν, τον Οσάμα, τους Ταλιμπάν, σήμερα ακονίζουν τη λεπίδα της «Βόρειας Συμμαχίας». Ο λαός μας ζει τώρα με τον τρόπο ότι θα ξαναζήσει τα εφιαλτικά χρόνια του «εμιράτου» των Μουτζαχεντίν.

Ζώντας τη μεσαιωνική κατοχή των Ταλιμπάν, κανένας Αφγανός, κανένας έντιμος μουσουλμάνος δεν πρέπει να παραπλανηθεί από τις «εθνικές» εκκλήσεις των Ταλιμπάν, που καλούν τον αφγανικό λαό, αλλά και ολόκληρο τον μουσουλμανικό κόσμο, να κηρύξει «ιερό πόλεμο» κατά της Αμερικής. Όποιο άτομο, όποια ομάδα ή κυβέρνηση υποστηρίξει τους Ταλιμπάν, με όποιο πρόσημα, είναι εχθρός του αφγανικού λαού, όπως εχθρός του αφγανικού λαού είναι και οι δολοφόνοι της «Βόρειας Συμμαχίας» με την «αντιτρομοκρατική» δράση τους.

Οι ελπίδες των Αφγανών για μια σταθερή και δημοκρατική διακυβέρνηση, αποδεκτή σε όλους, στηρίζονται τώρα στην επιστροφή του πρώην βασιλιά. Αν όμως γυρίσει με τις πλάτες της «Βόρειας Συμμαχίας» και των λεγόμενων «μετριοπαθών» Ταλιμπάν, θα υπονομεύσει εξαρχής την επιτυχία όποιας πολιτικής λύσης νηηθεί.

Ο αφγανικός λαός έχει δύο επιλογές: είτε θα εξαλείψει ο ίδιος το μίasma των Ταλιμπάν και της Αλ Κάιντα και θα εγκαθιδρύσει μια δημοκρατική κυβέρνηση, είτε θα παραδώσει τη χώρα στους εξωτερικούς και εσωτερικούς εχθρούς της.

Η RAWA καλεί όλες τις δυνάμεις υπέρ της ελευθερίας, της δημοκρατίας και των δικαιωμάτων των γυναικών, καθώς και τον πρώην βασιλιά, να οργανώσουν τη μαζική εξέγερση των Αφγανών.

11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2001

ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Διαδήλωση της RAWA για τη Διεθνή Ημέρα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
Πεσαβάρ, Πακιστάν, 10/12/2001

ΜΕ ΤΗΝ ΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΜΠΟΥΛΑ

[...] Οι Ταλιμπάν εγκατέλειψαν την Καμπούλ και στην πόλη μπήκαν τώρα οι δυνάμεις της Βόρειας Συμμαχίας. Μπορεί η υποχώρηση των Ταλιμπάν να είναι θετικό γεγονός, αλλά ο κόσμος πρέπει να καταλάβει ότι οι δυνάμεις της Βόρειας Συμμαχίας είναι οι ίδιες συμμορίες που βίαζαν και λεπτατούσαν από το 1992 έως το 1996. Οι φρικτές σφαγές των αιχμάλωτων Ταλιμπάν και των ξένων συνενόχων τους στο Μαζάρ-ι-Σαρίφ πριν από λίγες μέρες επιβεβαιώνουν τους φόβους μας. Η RAWA καλεί τον ΟΗΕ να αποσύρει την υποστήριξή του προς τη λεγόμενη ισλαμική κυβέρνηση του Ραμπανί και να βοηθήσει στην εγκαθίδρυση μιας δημοκρατικής κυβέρνησης με πλατιά λαϊκή εκπροσώπηση.

13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2001

[...] Για άλλη μια φορά η RAWA προειδοποιεί τον ΟΗΕ και τη διεθνή κοινότητα ότι όσο καθυστερούν την αποστολή ειρηνευτικών δυνάμεων στο Αφγανιστάν ουσιαστικά αφήνουν ανοιχτό το δρόμο για νέες, αναπόφευκτες, αιματοχυσίες και για την επανάληψη των απίστευτων φρικταλεσιτήτων που διαπράχθηκαν στα χρόνια 1992-1996.

Ο σημερινός σκυλοκαβγάς ανάμεσα στις συμμορίες του Ντοστούμι και του Χεζμπ-ι-Ουχντάτ δεν θα περιοριστεί στο Μαζάρ-ι-Σαρίφ. Εάν τα Ηνωμένα Έθνη ενδιαφέρονται ειλικρινά για την ανεξαρτησία, την ενότητα και τον εκδημοκρατισμό του Αφγανιστάν, δεν πρέπει να συνεχίσουν να στηρίζουν τη «Βόρεια Συμμαχία» με οποιοδήποτε όνομα ή πρόσημα. Αντίθετα, επιτακτικό καθήκον τους είναι όχι μόνο να καταδικάσουν άμεσα και ρητά όποια χώρα επιχειρήσει να χρηματοδοτήσει και να εξοπλίσει αυτούς τους δολοφόνους, αλλά και να της επιβάλουν κυρώσεις. Μόνον έτσι θα μπουν οι βάσεις για την ανάδειξη μιας κυβέρνησης που δεν θα περιλαμβάνει τρομοκρατικά-φονταμενταλιστικά στοιχεία και θα στηρίζεται σε δημοκρατικές αρχές – και μόνο μια τέτοια κυβέρνηση θα μπορέσει να αποκαταστήσει την ειρήνη και τη σταθερότητα σ' αυτή την κατεστραμμένη χώρα και να αντιμετωπίσει σοβαρά τα προβλήματα που θέτει η ανόρθωσή της.

Το ότι έληξε η εξαθλιωτική και ταπεινωτική επιβολή της μπούρκας δεν αποτελεί βέβαια ένδειξη ότι οι γυναίκες απέκτησαν τα δικαιώματά τους. Τα Ηνωμένα Έθνη πρέπει να ξέρουν ότι ακόμη κι αν όλα τα υπουργεία δίνονταν σε γυναίκες σαν κι αυτές που συμμετέχουν στη μεταβατική κυβέρνηση, οι γυναίκες αυτές ποτέ δεν θα μπορέσουν να θεωρηθούν εμβλήματα απελευθέρωσης από την καταπίεση για τις Αφγανές. Η RAWA, η μόνη φεμινιστική αντιφονταμενταλιστική οργάνωση στο Αφγανιστάν, πιστεύει ότι μόνον μια κοσμική και δημοκρατική κυβέρνηση θα επιτρέψει στις Αφγανές να πετάξουν από πάνω τους το βάρος της καταπίεσης αιώνων και να σταθούν ισότιμα πλάι στους άντρες.

Η ερημωμένη χώρα μας ξέφυγε από τους εγκληματίες Ταλιμπάν για να βρεθεί στο αδιέξοδο των δολοφονικών Μουτζαχεντίν. Αλλά η RAWA, μαζί με τον αφγανικό λαό, δεν θα πάψει ποτέ να αγωνίζεται για να ξεφύγει από αυτό το «αδιέξοδο».

10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2001

ΣΕΛΙΔΑ ΣΤΟ INTERNET

<http://www.rawa.org>

E-MAIL

rawa@rawa.org

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

RAWA
P.O. Box 374
Quetta
Pakistan

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

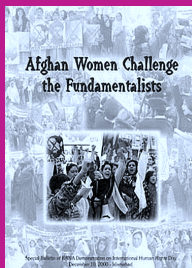
Ms. Sohaila Farhad
F. C. A/C No 55060-2
Habib Bank Ltd.,
CDA Civic Center Branch,
Islamabad
Pakistan

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΑΝΤΛΗΣΕΤΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ RAWA

Ε Κ Δ Ο Σ Ε Ι Σ Τ Η Σ Ρ Α W Α

Περιοδικό, *Μίνγμα Γυναϊκών*, No 2

Ενημερωτικό δελτίο

Ενημερωτικό δελτίο

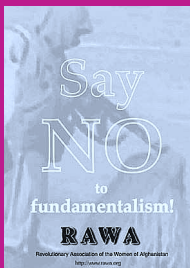
Έκδοση για τη διεθνή ημέρα ανθρωπίνων δικαιωμάτων

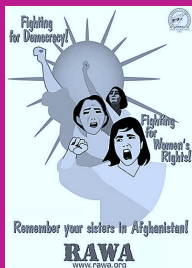
Έκδοση για την ημέρα της γυναίκας

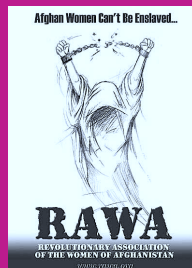
Ευεκτήρια κάρτα

Αυτοκόλλητο

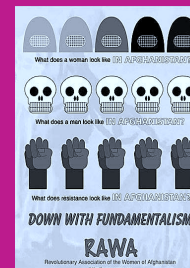
Αυτοκόλλητο

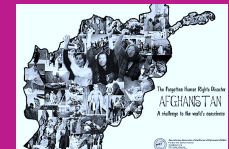
Αφίσσα

Αφίσσα

Αφίσσα

Αφίσσα